

Teosofinen työ

Pekka Ervastian puhe vuonna 1918 Helsingissä
Vanhalla Ylioppilastalolla Helsingissä
(Muistiin merkitty, ei sanasta sanaan pikakirjoitettu)

Kun puhutaan teosofisesta työstä, niin tarkoitetaan tavallisesti Teosofisen Seuran työtä, sitä työtä, mitä Seura seurana tekee. Mutta kun nyt puhun teosofisesta työstä, niin en puhu niin paljon siitä teknillisessä merkityksessä, vaan siinä merkityksessä, että jokainen työ voisi olla teosofista työtä. Tarkoitän kaikkea sellaista työtä, mitä tehdään teosofian hengessä. Mutta saadaksemme tästä asiasta paremman selvän, täytyy meidän perehtyä kahteen seikkaan. Meidän täytyy ensiksikin tutkia oppia Logoksesta. Tämä Logos on se, josta Johanneksen evankeliumissa sanotaan: »Alussa oli Sana», – eli Logos, kuten se alkukielessä on – »ja Sana oli Jumalan tykönä ja Jumala oli se Sana». Tämä sana Logos on yhtäpitävä Kristus-sanan kanssa. Ne ihmiset, jotka ovat saaneet kokea henkistä elämää, ovat saaneet tuntea, että on olemassa eräs äärettömän korkea henkinen olento, Jumala; on aivan yhdentekevää, miksi sitä nimitetään. Tämän jokainen henkisesti kokenut ihminen sisässään tietää, sillä hän on saanut sen elävästi kokea. – Ei Jumala johdata meitä kaikissa pikkuasioissa, mutta Jumala rakastaa meissä sitä jumalallista siementä, joka meidän sisässämme uinuu. Tämä Jumalan kuva, jumalainen siemen, joka meissä on ikäänkuin rikki lyöty, se odottaa, että me tulisimme täydellisiksi. Kristus pyrkii syntymään meidän sydämissämme. – Ihmisyksilöissä Jumalan eli Kristuksen syntymisen ominaisuudet ovat *totuus*, *kauneus* ja *rakkaus*. Silloin kun ihminen joutuu tekemisiin Jumalan voiman kanssa, niin silloin se ajaa pois ihmisestä valheen ja pahan ja kaiken likaisuuden, mitä hänen sielussaan piilee. Samalla tavoin tapahtuu kansojenkin elämässä. Tämän tekee totuuden voima. – Toinen voima on rakkauden voima. Kun tämä rakkaus herää

ihmisessä, niin silloin hän huomaa, että kaikissa on jumalaista, Jumalan omaa elämää, rakkauden elämää, ja silloin hän alkaa rakastaa tätä elämää kaikkialla. – Kolmas voima, jonka kanssa ihminen tulee sitten tekemisiin, on kauneuden voima. Kun ihminen joutuu kosketukseen tämän kauneuden voiman kanssa, silloin hän alkaa nähdä kauneutta kaikkialla. Silloin koko luonto tulee meille kauneuden temppeleiksi, ja me alamme nähdä kauneutta myöskin toisissa ihmisissä. Kun mies esim. rakastaa naista, niin hän näkee tässä naisessa sen kauneuden kuvan, sen kauneuden ruumistuksen, mitä hän ihailee. Samalla tavalla myöskin kaikki taide vaikuttaa siihen sieluun, jossa tämän kauneuden voima on herännyt toimintaan.

Näin joutuu ihminen tekemisiin tämän Logoksen kolmen voiman, totuuden, rakkauden ja kauneuden voiman kanssa.

Elämme ihmeellisessä ajassa. Jumalan valtakunta alkaa taas tulla maan päälle. Hengen maailmassa vallitsevat hengen lait, jotka vuorotellen siellä vaihtuvat. Sentähden on nyt tullut ihmiskunnalle musta aika. Kaikki saasta, mikä ihmisten sieluissa piilee, pyrkii nyt pinnalle. Se pyrkii pois ihmisten sieluista, siksi että hyvät voimat, Logoksen elämän voimat saisivat tilaisuuden tulla asumaan ihmisten mieliin.

Näin tapahtuu aina, jos emme vapaaehtoisesti tahdo alkaa puhdistaa itseämme. Silloin elämä ikäänkuin sanoo meille: »Jollette muuten tahdo tulla totuuden, rakkauden ja kauneuden palvelijoiksi, niin juokaa se katkera malja, jonka elämä, karma, teidän eteenne tuo, juokaa se kärsimyksen malja pohjaan asti, että puhdistuisitte ja että voisitte tulla Logoksen elämän todellisiksi kanaviksi.»

